

<https://doi.org/10.33077/uw.25448730.zbkh.2022.741>

Barbara Bieńkowska

(z domu Tatarowska)
urodziła się 21 stycznia 1934 r. w Poznaniu,
zmarła 3 listopada 2022 r. w Warszawie

Kalendarium

Edukacja i stopnie:

- 1951 – matura w Liceum im. Juliusza Słowackiego w Warszawie;
- 1951–1955 – studia na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Warszawskiego na kierunku filologia klasyczna; magisterium 1955 r. po obronie pracy na temat polsko-łacińskiej literatury renesansowej napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Kazimierza Kumanieckiego;
- 1964 – stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii na UW; praca doktorska napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Stanisława Herbsta nosiła tytuł „Kronika Emeryka Węgra jako źródło Wapowskiego do kroniki lat 1516–1528”;
- 1970 – stopień doktora habilitowanego w zakresie historii nauki za rozprawę „Kopernik i heliocentryzm w polskiej kulturze umysłowej do końca XVIII wieku”, Zakład Historii Nauki i Techniki PAN;
- 1981 – tytuł profesora nadzwyczajnego.

Praca zawodowa:

- maj–październik 1955 – prace zlecone w Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie;
- listopad 1955 – grudzień 1958 – praca w Bibliotece Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej (st. asystent, st. bibliotekarz);
- styczeń 1959 – listopad 1965 – praca w Bibliotece Polskiej Akademii Nauk w Warszawie (st. bibliotekarz, kustosz, kierownik Czytelni Głównej, Działu Udostępniania, Katalogu Rzeczowego, Działu Informacji);
- grudzień 1965 – styczeń 1969 – praca w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego (kustosz, kierownik Sekcji Dokumentacji);

lutym 1969 – wrzesień 1991 – pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Bibliotekoznawstwa i Informatyki Naukowej UW (adiunkt, od 1971 – docent, od 1981 – profesor nadzwyczajny).

Funkcje:

1969–1972 – kierownik Zakładu Bibliotekoznawstwa IBIN UW;
1977–1991 – kierownik Zakładu Wiedzy o Dawnej Książce IBIN UW;
1978–1981 – prodziekan ds. studenckich Wydziału Historycznego UW;
1981–1987 – dyrektor IBIN;
grudzień 1990 – przejście na emeryturę;
styczeń–wrzesień 1991 – zatrudnienie w IBIN UW, 3/4 etatu;
marzec 1992–2016 – ekspert w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Polskiego Dziedzictwa Kulturalnego, później w Ministerstwie Kultury i Sztuki w Departamencie Dziedzictwa Kulturalnego za Granicą – kierownik Pracowni Księgoznawczej;
grudzień 1998 – kwiecień 2004 – zatrudnienie w IBIN, 1/3 etatu.

Inne zatrudnienia i funkcje:

1981–1989 – członek Rady Naukowej Biblioteki PAN w Warszawie;
1983–1986 – członek Rady Naukowej Biblioteki Narodowej;
1969–2004 – członek Rady Naukowej IBIN UW;
1980–1990 – członek Rady Naukowej Podyplomowego Studium Współpracy z Zagranicą UW;
1991– – przewodnicząca Rady Programowej Wydawnictw BN;
1990– – przewodnicząca Rady Programowej ds. Dokumentacji Księgozbiorów Historycznych BN;
1988–2003 – przewodnicząca Rady Redakcyjnej „Przeglądu Bibliotecznego”;
1973–1993 – członek Komitetu Redakcyjnego „Studiów o Książce”;
1976–1987 – członek Komitetu Historii Nauki i Techniki PAN;
1986– – członek Rady Redakcyjnej Słownika Polskich Towarzystw Naukowych;
1975–1990 – założycielka i redaktor naczelna „Z Badań nad Polskimi Księgozbiorami Historycznymi” (z. 1–14);
1989–2003 – prezes Polskiego Towarzystwa Bibliologicznego, od 2003 tytuł honorowej prezes PTB;
1989–1990 – członek Zespołu Ekspertów ds. Filologii Polskiej i Nauk Pokrewnych;
1990–1991 – członek Zespołu Ekspertów ds. Bibliotek przy Ministrze Kultury i Sztuki.

Udział w towarzystwach naukowych:

Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego;

1989–2003 – prezes Polskiego Towarzystwa Bibliologicznego, od 2003 tytuł honorowego prezesa PTB.

Udział w stowarzyszeniach:

1955–1958 – Związek Zawodowy Pracowników Kultury;

1959– – Związek Nauczycielstwa Polskiego.

Nagrody:

1974 – Medal Kopernikowski;

1982 – Odznaka „Zasłużony Działacz Kultury”;

2000, 2005 – Nagroda Naukowa SBP im. Adama Łysakowskiego;

2009 – Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Praca naukowo-badawcza:

1969–1976 – kierownik zespołu badawczego „Rola książki w kulturze polskiej XVI–XIX w.”;

1990 współinicjatorka powołania Pracowni Dokumentacji Księgozbiorów Historycznych (PDKH) w Bibliotece Narodowej w Warszawie;

1992 – kierownik programu badawczego IBIN UW „Rola książki w kulturze polskiej XVI–XVII wieku”; promotor 6 doktoratów i 125 prac magisterskich;

1993–2001 – w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą Ministerstwa Kultury i Sztuki zainicjowała i prowadziła program dokumentacji strat polskich bibliotek w czasie II wojny światowej;

2006–2016 – w Departamencie do Spraw Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą (ob. Departament Dziedzictwa Kulturowego za Granicą i Strat Wojennych) Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego prowadziła program „Rejestracja zbiorów polskich za granicą ze szczególnym uwzględnieniem dziedzictwa zagrożonego” obejmujący księgozbiory gromadzone przez Polaków i organizacje polonijne poza granicami kraju, także kolekcje archiwalne, muzealne i pamiątki historyczne oraz zbiory polonijne instytucji obcych.